

Phaedra

● ROLLEN

○ GELUID EN MUZIEK

Rollen in het hoorspel

boer - 1 mic en koptelefoon

Tine, vrouw boer en Zeemeermin/Phaedra - 1 mic en koptelefoon

Verteller - 1 mic en koptelefoon

Regisseur - koptelefoon en knoppen

Verhaal

Boer Willem: "Ik ga even kijken of de kudde rustig is!"

Vrouw Tine: "Voorzichtig Willem, het is donker en het stormt hard."

● Geluid: dichtvallende deur en daarna storm- en zeegeluid

Verteller:

Willem haastte zich over het grindpad

(rennen op grind-geluid) naar de schaapskooi.

● Die lag in de duinen achter het strand. (storm en rollende zee).
Een noordwester storm beukte met woeste kracht op de kust.

● **Boer Willem (mompelend):** "Tjonge, 't is gevaarlijk weer". (deurgeluid).
Eenmaal in de schaapskooi zag hij dat de kudde rustig was. (gemekker).
Ongewoon kalm bij dit weer. Niets aan de hand. Maar toch vreemd, dacht hij. Vreemd.

● **Boer Willem:** "Hee, hee, moaoi, moaoi, rustig schaapjes, hee, hee, kkkkk (keelgeluiden van de boer) Geluid: gemekker schapen

● **Verteller:** Willem baande zich een weg tussen de schapen (gemekker) om bij de lammeren te komen.

● (Schuivend strogeluid). In het donker schuifelde hij tastend richting lammeren in de hoek. (geschuifel en gemekker).
Opeens klonk er een geluid dat niet van de schapen kon zijn. Willem bleef staan.

● **Muziek:** 'Aquarium' van Camille Saënt Sans
Muziek blijft aan in volgende scène op achtergrond.

● **Verteller:** Een bijzonder licht scheen Willem tegemoet uit de hoek van de lammeren (gemekker, terwijl de muziek zachtjes blijft spelen).

Boer Willem (mompelend): "Zoooooo, wat is dit nou?"

Verteller: mompelde Willem zacht toen hij zag wat er tussen de lammeren lag.

● (stro- geritsel) Meisjesstem (Phaedra): "Oh, sorry, alsjeblieft, vergeef me, wees niet boos. Ik zocht warmte en viel in slaap."

● **Verteller:** Een meisje met lang nat haar vol met zeewier en een druipend blauwgroen gewaad lag tussen de lammeren die haar voeten likten (slurp-geluidjes --> studenten ter plekke).

Boer Willem: "Hoe ben je hier terechtgekomen in de storm. Meid, dit is toch geen weer om op het strand te zijn?"

● MUZIEK STOPT HIER.

Verteller: Snikkend vertelde het meisje haar verhaal.

Phaedra: “Nee, ik was in zee waar ik thuishoor als zeemeermin.
Maar ik werd op het strand geworpen door de golven.
En dat is nu mijn noodlot (gesnik).

Een vloek in mijn familie bepaalt dat wie eenmaal op het strand terechtkomt nóóit meer terug kan naar zee, omdat hij zijn staart verliest op het droge. En dat is dus gebeurd en nu lig ik hier te wennen aan mijn nieuwe benen. Ik weet niet wat ik moet doen. Ik ben helemaal niet gewend aan de mensenwereld.”

Verteller: Willem wist meteen dat haar verhaal oprecht en echt was.
Hij vroeg zacht aan het rillende meisje: “Hoe heet je, kind?”

Phaedra: “Phaedra.”

Verteller: Boer Willem zei niets, maar zijn ogen glinsterden.
Hij tilde het verkleumde meisje voorzichtig op en nam haar mee naar huis
(gemekker, deur dichtslaan, grindpad, deur openslaan).

Verteller: Tine schrok toen haar Willem ineens voor haar stond
met een druipend meisje in zijn armen.

Tine: “Wie heb je nou meegebracht?”(riep ze uit) “Och kind toch, wat ben je verkleumd.”

Verteller: Ze pakte een deken en legde die voorzichtig over het meisje heen.

MUZIEK ZACHTJES AAN en korte stilte.

Verteller: Tines ogen kruisten die van Willem en ze keken elkaar aan. Alsof ze deze gebeurtenis allebei meteen op dezelfde manier begrepen.

(pauze)

Verteller: Was hun lang gekoesterde wens eindelijk uitgekomen?

(pauze)

Een dochter.

(pauze)

Phaedra.

MUZIEK IETS HARDER ← 10 seconden laten doorspelen

SLOT